

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/148/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513204427
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8513204427.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobkyne R. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. X, L. M., pr. zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Ľudová 14, Košice, IČO: 47 234 466 proti žalovanému SVS Finance, s.r.o., Hlavná 22/192, Gánovce, IČO: 46 113 991 v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 926,80 eur a 5,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 770,72 eur od 10.8.2013 do zaplataenia a 5,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 156,08 eur od 17.8.2013 do zaplataenia a trovy konania vo výške 342,90 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľky Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Košice, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Okresnému súdu Stará Ľubovňa súdny poplatok vo výške 55,50 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 28.8.2013 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 926,80 eur a 5,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 770,72 eur od 10.8.2013 do zaplataenia a 5,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 156,08 eur od 17.8.2013 do zaplataenia, ako aj nahradiť jej trovy konania. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela dňa 10.10.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 500 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 24 mesačných splátkach po 52,08 eur a podľa zmluvy mala uhradiť žalovanému 25 % ročný úrok a 50 % ročný administratívny poplatok z poskytnutého úveru, teda celkom mu mala uhradiť sumu 1 250 eur. Zmluva o úvere v rozpore s § 9 ods. 2 písm. a/ zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov neobsahuje údaj, o aký druh spotrebiteľského úveru ide, teda či ide o úver spotrebný, účelový, bezúčelový a podobne. V zmluve je tiež nesprávne uvedená adresa a obchodné meno poskytovateľa úveru, keďže poskytovateľ je v zmluve označený ako SVS FINANCE s.r.o., ale podľa výpisu z obchodného registra má byť správne obchodné meno poskytovateľa úveru SVS Finance, s.r.o. a adresa poskytovateľa má byť správne Hlavná 22/192 a nie Hlavná 192/22. Hoci sa na prvý pohľad môže jednať o nepodstatné chyby, tieto môžu mať pre spotrebiteľa pri uplatňovaní si svojich práv zásadný význam, napr. nedoručenie odstúpenia od zmluvy a podobne. Zmluva o úvere tiež neobsahuje údaje o sprostredkovateľovi tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., absentujú údaje o mieste podnikania alebo adrese trvalého pobytu sprostredkovateľa a identifikačné číslo, resp. dátum narodenia sprostredkovateľa. Výška RPMN uvedená v zmluve vo výške 75 % je absolútne nesprávna a nekorešponduje s realitou, pretože podľa údajov uvedených v zmluve o úvere je reálna výška RPMN poskytnutého úveru na úrovni 185,60 %. Vzhľadom na to, že tento údaj má spotrebiteľovi umožniť porovnanie úverov poskytovaných rôznymi subjektmi, má takto koncipované nesprávne uvedenie RPMN rovnaké následky, ako keby RPMN nebola uvedená vôbec,

teda v súvislosti s § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. má takýto údaj za následok, že poskytnutý úver je bez úrokov a poplatkov. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. y) zák. č. 129/2010 Z.z. vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platný k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V predmetnej zmluve o úvere tento obligatórny údaj absentuje, čo už samo o sebe spôsobuje následky podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a preto žalovaný mal právo len na vrátenie ním poskytnutej istiny úveru vo výške 500 eur. Žalobkyňa ďalej poukázala na ustanovenia zmluvy o úvere, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Za najrozpornejšie označila ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutý úver, ktoré sú podľa jej názoru v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi a tieto ustanovenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jej neprospech. Odplata za poskytnutý úver vo výške 75 % ročne (úroky 25 % ročne a administratívny poplatok 50 % ročne) niekoľkonásobne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa uviedla prehľad úrokových sadzieb bánk v rozhodnom období, kde sa úroková sadzba pohybuje medzi 5,4 % ročne až 18,25 % ročne. Hoci nie sú stanovené limity na výšku úrokov pri úveroch a finančných pôžičkách a ich výška je ponechaná na dohodu zmluvných strán, ich konečná výška nie je neobmedzená. Pre podporu svojich tvrdení žalobkyňa poukázala na rozhodnutia súdov - rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 zo dňa 28.9.2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/313/2010-99 zo dňa 9.11.2010, rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 10C/20/2010-83 zo dňa 29.6.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 16 I Cm 944/2010 zo dňa 23.8.2011. Vzhľadom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a pre rozpor dohody o odplate so zákonom a s dobrými mravmi mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny úveru vo výške 500 eur. Žalobkyňa zaplatila v období pred niečo viac ako pol roka na účet žalovaného celkom sumu 1 426,80 eur, teda mu zaplatila o 926,80 eur viac, než mal žalovaný nárok. U žalovaného teda došlo ku bezdôvodnému obohateniu vo výške 926,80 eur. Žalobkyňa vyzvala žalovaného na dobrovoľné vydanie bezdôvodného obohatenia, ale žalovaný na to nereagoval, preto sa dostal do omeškania so splnením peňažného záväzku a žalobkyňa požadovala aj zaplatenie zákonných úrokov z omeškania zo žalovanej sumy.

Súd poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach a žalovanému doručil žalobu na vyjadrenie.

Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 4.11.2013 so žalobou nesúhlasil. Uviedol, že žalobkyni poskytol bezúčelový úver. K nesprávnym údajom o adrese a obchodnom mene poskytovateľa úveru uviedol, že nedošlo k zavádzaniu klienta, údaje adresy sú správne, aj obchodné meno spoločnosti je správne a pre identifikáciu spoločnosti je uvedené aj správne IČO a DIČO. Pošta od žalobkyne bola vždy doručená správne. K údajom o sprostredkovateľovi uviedol, že sprostredkovateľ správne uviedol miesto svojho pôsobenia aj IČO a sprostredkovateľ nie je povinný uvádzať ďalšie svoje osobné údaje z dôvodu ochrany osobných údajov. Napokon uviedol, že v zmluve je uvedená správna výška RPMN.

Súd sa oboznámil so žalobou, podaním žalobkyne zo dňa 4.11.2013, podaním žalovaného zo dňa 4.11.2013, podaním žalobkyne zo dňa 24.2.2014 a podaním žalovaného zo dňa 31.3.2014, vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a žalovaného, ako aj listinnými dôkazmi - zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX zo dňa 10.10.2012, výzvami žalobkyne na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 12.8.2013 a zo dňa 2.8.2013, dokladmi o vykonanom hotovostnom vklade zo dňa 30.5.2013, zo dňa 9.4.2013, zo dňa 11.2.2013 a zo dňa 19.11.2012, výzvou žalobkyne na úhradu omeškaných splátok úveru a na riadne splácanie úveru č. 3 zo dňa 22.3.2013, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX zo dňa 7.5.2012, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere zo dňa 7.5.2012 a s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Žalobkyňa z dôvodu, že mala nedoplatky na byt za energie a za bývanie uzavrela dňa 7.5.2012 so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, podľa ktorej jej žalovaný poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1 500 eur a tento sa zaviazala vrátiť s úrokom z úveru vo výške 25 % a s administratívnym poplatkom vo výške 50 % v 36 mesačných splátkach po 135,41 eur, teda spolu

mala žalovanému uhradiť sumu 4 875 eur a súčasťou tejto zmluvy o úvere bola aj záložná zmluva na byt. V tom čase bývala žalobkyňa v byte spolu so synom a dcérou, ale syn prišiel o prácu a dcéra bola slobodná matka a žalobkyňa nebola schopná splácať úver podľa uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný ju vyzval na zaplatenie celej dlžnej sumy vo výške 1 017,97 a úroku z omeškania vo výške 520,36 eur, teda spolu vo výške 1 538,33 eur v lehote 10 dní s tým, že ak zaplatí túto sumu naraz, môže splácať úver mesačnými splátkami, inak bude žalovaný požadovať úhradu všetkých splátok naraz. Žalobkyňa z obavy, aby neprišla o byt na základe záložnej zmluvy a z dôvodu, že chcela byť odblokovaná, uzavrela so žalovaným ďalšiu zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX dňa 10.10.2012 na sumu 500 eur, ktorý sa zaviazala splatiť spolu s úrokom z úveru vo výške 25 % a s administratívnym poplatkom vo výške 50 % v 24 mesačných splátkach po 52,08 eur s tým, že posledná splátka bude vo výške 52,16 eur a termín poslednej splátky bol stanovený na deň 25.10.2014. Celkom mala uhradiť žalovanému sumu 1 250 eur. V tejto zmluve je uvedená RPMN vo výške 75 % v čase uzavretia zmluvy a údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov absentuje. Podľa výpočtu podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN na stránke www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn bola však v prejednávanej príhode výška RPMN 164,97 %. Žalobkyňa zaplatila žalovanému celkom na základe tejto úverovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX zo dňa 10.10.2012 celkom sumu 1 426,80 eur na jeho účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a s uvedením variabilného symbolu - číslo úverovej zmluvy XXXXXX, a to konkrétne dňa 19.11.2012 sumu 52,08 eur bezhotovostným prevodom z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 11.2.2013 hotovostným vkladom sumu 54 eur, dňa 9.4.2013 hotovostným vkladom sumu 50 eur (vklad realizoval C. M., ktorému žalobkyňa predala svoj byt) a dňa 30.5.2013 hotovostným vkladom sumu 1 270,72 eur (vklad realizoval syn žalobkyne Y. L.), teda zaplatila žalovanému oproti poskytnutému úveru navyše 200 % istiny. Výzvou zo dňa 2.8.2013 žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie sumy 770,72 eur v lehote do 9.8.2013 z dôvodu bezdôvodného obohatenia, keďže predmetný úver vzhľadom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere má byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov, v ktorej uviedla, že žalobkyňa zaplatila celkom na účet žalovaného sumu 1 270,72 eur, t.j. o 770,72 eur viac než je istina úveru. Výzvou zo dňa 12.8.2013 žalobkyňa vyzvala žalovaného z toho istého dôvodu na vrátenie sumy 926,80 eur, ktorá pozostáva zo sumy 770,72 eur a z ďalších úhrad žalovanému v celkovej výške 156,08 eur. Dlžnú sumu 926,80 eur žiadala žalobkyňa vrátiť v lehote do 16.8.2013.

Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojom stanovisku, so žalobou nesúhlasil, navrhol, aby ju súd zamietol. Poukázal na to, že žalovaný poskytol žalobkyňi dva úvery, ktoré nestíhala platiť, preto jej bolo zasielaných niekoľko výziev a keďže bola v omeškani boli jej účtované penále, ale nevedel uviesť, či jej bol účtovaný ročný úrok z omeškania a v akej výške alebo či jej bol účtovaný denný úrok z omeškania a v akej výške a koľko zo sumy, ktorú žalobkyňa uhradila, žalovaný zúčtoval na úrok z omeškania, koľko na úrok z úveru, koľko na istinu a koľko na prípadné poplatky. Tiež uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá podľa zákona a pokiaľ ide o dobré mravy, žalovaný zachránil žalobkyňu od exekútora pokiaľ ide o byt. V prípade úspechu si uplatnil trovy konania.

Na základe uvedeného súd zistil, že skutkový stav zodpovedá stavu, ako ho opísala žalobkyňa v žalobe a uviedla vo svojom výsluchu na pojednávaní.

Právne posúdenie:

Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj z obsahu spisu, je možné urobiť záver, že išlo o typovú zmluvu, ktorá nie je zložená z individuálne vyjednaných zmluvných podmienok. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení (interná štandardizácia, resp. vytvorenie vzorov; (K.Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá a nakladateľstvá Aleš Čeněk, s.r.o., Plzeň 2009, str. 30). Záver, že ide o formulárovú zmluvu umocňuje aj jej číselné označenie XXXXXX zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok u zmlúv, ktoré sa dojednávajú vo veľkom počte. Keďže išlo o typovú - formulárovú vopred pripravenú zmluvu a s prihliadnutím na to, že neboli zistené prekážky na vykonanie súdnej kontroly zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), pretože žalobkyňa nepreukázala, aby zmluvné podmienky boli individuálne vyjednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka), súd podrobil súdnej kontrole jej zmluvné ustanovenia tak podľa

všeobecných ustanovení OZ o vadnosti právneho úkonu, ako aj podľa zákona o spotrebiteľskom úvere č. 129/2010 a podľa ustanovení o súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. Súd jednak na návrh žalobkyne, ale aj z úradnej povinnosti skúmal, či uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje neprijateľné podmienky s poukazom na ust. § 52 Obč. zákonníka a Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095 21/4/1993 (ďalej len Smernica).

Pri rozhodovaní súd vychádzal z európskej legislatívy, zo Smernice, z európskej judikatúry - z Rozhodnutia Vrchného krajinského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06), z judikatúry súdov SR (rozsudok KS Prešov sp. zn. 18Co 109/2011).

So vstupom do Európskej únie prijala Slovenská republika inter alia aj záväzky náležite transponovať smernice EÚ a v aplikačnej praxi aj napĺňať ciele týchto smerníc. V oblasti ochrany spotrebiteľa, a teda aj finančného spotrebiteľa európska únia prijala viaceré smernice (viď príloha Smernice EP a Rady z 23.4.2009 č. 2009/22 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov o súdnych príkazoch).

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdny dvor vo fundamentálnom rozsudku Océano Grupo Editorial SA C-240/98 až C-244/98 konštatuje, že je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky a preto súdy v štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihliadať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice 93/13 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa článku 5 Smernice V prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník od 1.4.2004 (ďalej len OZ), bola prebratá smernica Rady č. 93/13 a túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení zák. č. 150/2004 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53 ods. 7 OZ Zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva k nehnuteľnosti je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné.

Podľa § 53 ods. 10 OZ Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 53a ods. 1 OZ Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa § 53b ods. 1 OZ Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54 ods. 3 OZ V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods.1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ Ak sa dôvod neplatnosti právneho úkonu vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 451 ods. 1 OZ Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 OZ Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nar. vlády č. 87/1995 Z.z.

Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. účinného do 1.2.2013 Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10 c/ nar. vlády č. 87/1995 Prechodného ustanovenia k úprave účinnej od 1. februára 2013 Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Nekalé obchodné praktiky upravuje zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, ktorý v § 7 ods. 1 stanovuje, že nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia Obchodná praktika, ktorá môže podstatne narušiť ekonomické správanie skupiny spotrebiteľov, ktorí sú osobitne zraniteľní z dôvodu ich duševnej poruchy alebo telesnej vady, veku alebo dôverčivosti, spôsobom, ktorý môže predávajúci rozumne predpokladať, sa posudzuje z pohľadu priemerného člena tejto skupiny. Tým nie je dotknutá bežná a oprávnená reklamná praktika, akou je zveličujúce vyhlásenie alebo vyhlásenie, ktoré nie je mienené doslovne.

Podľa ods. 4 cit. zák. ustanovenia Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2007-250>> a agresívna obchodná praktika podľa § 9 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2007-250>>. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2007-250>>.

Podľa ods. 5 cit. zák. ustanovenia Používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

Ustanovenie § 8 zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje klamlivé konanie a klamlivé opomenutie.

Podľa § 8 ods. 1 cit. zákon Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k a) existencii produktu alebo k povahe produktu, b) hlavným znakom produktu, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkovi po predaji produktu a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný

pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na produkte, c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo produktu, d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody, e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy, f) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby alebo právu spotrebiteľa vrátane práva na výmenu dodaného produktu alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia Obchodná praktika sa taktiež považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, a zahŕňa a) marketing produktu vrátane porovnávacej reklamy, ktorý spôsobuje nebezpečenstvo zámieny s akýmkoľvek iným produktom, ochrannou známkou, obchodným menom alebo iným rozlišujúcim znakom účastníka hospodárskej súťaže, b) neplnenie záväzkov obsiahnutých v kódexe správania, k dodržiavaniu ktorých sa predávajúci zaviazal.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia Obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa ods. 4 cit. zák. ustanovenia Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznámí obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zřejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Podľa ods. 5 cit. zák. ustanovenia Ak prostriedok použitý na oznamovanie obchodnej praktiky vytvára priestorové alebo časové obmedzenia pri rozhodovaní o tom, či bolo poskytnutie informácie opomenuté, berú sa do úvahy tieto obmedzenia, ako aj opatrenia prijaté predávajúcim na sprístupnenie informácií spotrebiteľovi inými prostriedkami.

Podľa ods. 6 cit. zák. ustanovenia Pri výzve na kúpu sa za podstatné informácie, ak už nie sú zřejmé z kontextu, považujú informácie o

- a) hlavných vlastnostiach produktu v rozsahu primeranom komunikačnému prostriedku a produktu,
- b) údajoch o predávajúcom, obchodné meno a adresa, alebo údajoch o jeho splnomocnencovi,
- c) cene, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne určiť vopred, o spôsobe, ktorým sa vypočíta, ako aj o ďalších nákladoch na dopravu, dodanie alebo poštovné,
- d) dohode o spôsobe platby, podmienkach dodania, vyhotovenia a vybavovania reklamácie, ak sa odlišujú od požiadaviek odbornej starostlivosti, e) existencii práva, pre produkty alebo transakcie, na odstúpenie od zmluvy alebo vypovedanie zmluvy.

Špeciálna úprava Zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch je špeciálnou úpravou ku všeobecnej úprave v zákone o ochrane spotrebiteľa a v OZ.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej

platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a/, b/ cit. zákona Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>, f) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> a l) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>, pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>, d), e) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>, g) až k) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> a m) až r) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>; za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

Ustanovenie § 9 cit. zák. o spotrebiteľských úveroch upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zák. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<http://www.zakonypreludi.sk/>>

zz/2010-129> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 9 ods. 4 cit. zákona Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

Podľa § 9 ods. 5 cit. zákona Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 9 ods. 6 cit. zákona Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 7 cit. zákona Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa § 9 ods. 8 cit. zákona Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

Podľa § 9 ods. 9 cit. zákona Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 9 ods. 10 cit. zákona Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513>>, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Ustanovenie § 11 cit. zákona o spotrebiteľských úveroch stanovuje, aké sú dôsledky porušenia povinnosti.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ , b , d cit. zákona Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> ,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> , r) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> a y) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> ,

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 cit. zákona Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úver.

Súd z úradnej povinnosti s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter samotného záväzku obsahujúceho v zmluve o spotrebiteľskom úvere preskúmal túto zmluvu, či neobsahuje neprijateľné podmienky, teda absolútne neplatné podmienky.

Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že zmluva medzi účastníkmi je uzatvorená ako zmluva medzi podnikateľom a spotrebiteľom, ktorá má podporu štandardnej formulárovej zmluvy, kedy spotrebiteľ jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač a spotrebiteľ buď prijme podmienky uvedené v zmluve alebo neprijme, ale v takom prípade zmluvný vzťah nevznikne. Spotrebiteľ je za takéhoto skutkového stavu z hľadiska informovanosti a svojej vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu.

K neprijateľnej podmienke zmluvy súd dodáva, že zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá spôsobuje v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky naplnia nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s "ratio legis" zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vlády 87/1995 Z.z.). Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Za neprijateľnú podmienku sa považuje aj ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré veriteľovi umožňuje zaplatiť mu administratívny poplatok z poskytnutého úveru vo výške 50 % z poskytnutého úveru.

Podľa názoru súdu táto zmluva obsahuje viacero neprijateľných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, teda hrubým spôsobom ju znevýhodňujú. Ide najmä o ustanovenia zmluvy, ktoré jej ukladajú okrem 25 % úroku z úveru zaplatiť aj administratívny poplatok vo výške 50 % zo sumy poskytnutého úveru a spolu s úrokom z úveru uhradiť žalovanému 75 % zo sumy poskytnutého úveru.

Uvedený administratívny poplatok vo výške 50 % zo sumy poskytnutého úveru je neprijateľnou a nekalou podmienkou zmluvy a preto je absolútne neplatný v zmysle § 53 ods. 4 Obč. zákonníka a § 39 a 41 OZ.

Súd sa stotožňuje a v tomto smere si aj osvojuje nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej či už administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06: Poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné. Sporiteľni bol súdom uložený zákaz používať zmluvné podmienky a prijímať plnenia z poplatkov za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovo-knižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov spotrebiteľa a upomienky. Vrchný krajský súd s poukazom na Občiansky zákonník rozhodol, že neprimerané znevýhodnenie spotrebiteľa je dané nielen vtedy, ak je zmluvná podmienka nejasná a nezrozumiteľná, ale aj v prípade, ak je zmluvná podmienka nezlučiteľná s podstatnými princípmi

(ratio legis) právnej úpravy, od ktorej sa odchyľuje alebo ak podstatné práva a povinnosti vychádzajúce z povahy zmluvy obmedzuje tak, že je ohrozené dosiahnutie účelu spotrebiteľskej zmluvy. Pri skúmaní neprijateľnej povahy zmluvných podmienok súd v súlade s rozhodovacou líniou Spolkového súdneho dvora (BGH) potvrdil, že je potrebné vychádzať z najneprijateľnejšieho výkladu, aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy. Aplikáciou najneprijateľnejšieho výkladu posudzovanej zmluvnej podmienky súd dospel k záveru, že poplatok za vydanie náhradnej platobnej karty (15 eur) je neprijateľný, keďže zmluvná podmienka je nejasná a nevylučuje vyrubenie poplatku spotrebiteľovi aj vtedy, keď dôvody vyrubenia nastanú na strane sporiteľne. Poplatok za vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovo-knižnej forme je v rozpore s ratio legis právnej úpravy, keďže spotrebiteľ by mal znášať iba skutočné náklady za kvitanciu a nie aj poplatok za jej vystavenie. Na poplatok za vystavenie kvitancie, navyše v paušálne odstupňovanej výške (1‰ z hodnoty zapísaného práva) s minimálnou a maximálnou výškou, nemá sporiteľňa nárok, keďže poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za úver. Súd k uvedenému poplatku poznamenal, že poplatok za výkony spojené s vystavením kvitancie v predpísanej pozemkovo-knižnej forme sleduje v prevažnej miere overenie predpokladov pre jej vydanie, ktorých preverenie nie je v záujme spotrebiteľa, ale práve naopak sporiteľne.

Poplatok tak nemá ani rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Pri aplikácii najneprijateľnejšieho výkladu nemôže v teste prijateľnosti zmluvných podmienok obstať ani poplatok za skúmanie a preverovanie pomerov spotrebiteľa (10 eur), keďže tento pokrýva aktivity sporiteľne napríklad pri preverovaní pohybov na účte v súvislosti so vznesenými požiadavkami spotrebiteľa na vrátenie neoprávnene zrazených poplatkov a ani podľa zákona za takéto úkony sporiteľni odplata nepatrí.

Na základe uvedeného súd posúdil tento administratívny poplatok vo výške 50 % za neprijateľnú podmienku zmluvy, keďže na uvedený poplatok žalovaný nemá zákonný nárok. Žalovaný nešpecifikoval, z čoho tento poplatok pozostáva, teda uvedený administratívny poplatok je neurčitý, nejasný a nezrozumiteľný a nemá „ratio legis“, keďže žalovaný nešpecifikoval, čo je započítané v tomto poplatku, nie je zjavné, čo tento poplatok obnáša, či má obsahovať poplatok za administratívne úkony v súvislosti s preverovaním bonity žalobkyne, prípadne za aké ďalšie úkony má tento poplatok žalobkyňa zaplatiť, teda nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie žalobkyňou ako spotrebiteľkou. Uvedený poplatok nie je v prospech žalobkyne a výška administratívneho poplatku 50 % je neprimerane vysoká, preto súd tento poplatok posúdil ako neprijateľnú podmienku, ale aj nekalú podmienku zmluvy. Výškou tohto poplatku, ktorý zahŕňa žalovaný do celkovej odplaty za úver tým, že neuviedol, za čo má žalobkyňa tento poplatok uhradiť, klamlivým spôsobom „maskuje“ a zvyšuje odplatu za poskytnutie úveru, pričom celkom má žalobkyňa uhradiť za poskytnutý úver 75 % zo sumy poskytnutého úveru - 25 % úrok z úveru + 50 % administratívny poplatok z výšky poskytnutého úveru, čo je neprimeraná odplata. Uvedený administratívny poplatok a celková odplata za poskytnutý úver spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľky - žalobkyne a tento poplatok by mal byť pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku z úveru.

Predmetom spotrebiteľskej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov a odplata žalovaného podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch bankami, keďže v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere odplata za poskytnuté úvery bola v rozpätí od 5,4 % do 18,25 % tak, ako to uviedol právny zástupca žalobkyne. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú uvedené povinné údaje stanovené v zák. o spotrebiteľskom úvere č. 129/2010, a to podľa § 9 ods. 2 písm. a/ - nie je uvedený druh úveru, teda nie je uvedené, či ide o účelový alebo bezúčelový úver, prípadne iný spotrebiteľský úver, tiež nie je uvedený podľa § 9 ods. 2 písm. m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, podľa § 9 ods. 2 písm. j/ je síce uvedený údaj o RPMN, ale tento údaj je nesprávne uvedený, teda je klamlivý, keďže v zmluve je uvedená RPMN je vo výške 75 %, ale podľa výpočtu RPMN na dostupnej stránke uvedenej vyššie www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn mala byť správne uvedená RPMN vo výške RPMN 164,97 %. Podľa § 9 ods. 2 písm. y/ v zmluve nie je uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z dôvodu absencie uvedených obligatórných údajov v zmluve

o spotrebiteľskom úvere poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>, r) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> a y) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> - druh úveru, údaj o priemernej hodnote RPMN na tento spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpisu zmluvy a tiež podľa § 11 ods. 1 písm. d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Na základe uvedeného v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) keďže predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>>, r) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> a y) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129>> a tiež podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a preto žalobkyňa bola povinná vrátiť žalovanému len úver, ktorý jej žalovaný poskytol, t.j. istinu vo výške 500 eur bez úroku a bez poplatkov.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalovanému celkom, sumu 1 426,80 eur, t.j. o 926,80 eur viac.

Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd je toho názoru, že žaloba je dôvodná, preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 926,80 eur z dôvodu bezdôvodného obohatenia, keďže žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, a to bez právneho dôvodu, resp. z neplatného právneho úkonu a preto je povinný bezdôvodné obohatenie žalobkyni vydať.

Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni aj úrok z omeškania z priznanej sumy v požadovanej výške 5,5 % ročne. Výzvou zo dňa 2.8.2013 žalobkyňa vyzvala žalovaného najskôr na vrátenie sumy 770,72 eur v lehote do 9.8.2013 z dôvodu bezdôvodného obohatenia s tým, že mu zaplatila celkom na jeho účet sumu 1 270,72 eur, t.j. o 770,72 eur viac než je istina úveru. Výzvou zo dňa 12.8.2013 žalobkyňa vyzvala žalovaného z toho istého dôvodu na vrátenie sumy 926,80 eur, ktorá pozostáva zo sumy 770,72 eur a z ďalších úhrad žalovanému v celkovej výške 156,08 eur. Dlžnú sumu 926,80 eur žiadala žalobkyňa vrátiť v lehote do 16.8.2013. S prihliadnutím na to, že žalovaný túto sumu žalobkyni nevrátil, súd ho zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. účinného do 1.2.2013 v zmysle prechodného ustanovenia § 10c/ citovaného nar. vlády účinného od 1.2.2013, a to v požadovanej výške 5,5 % ročne zo sumy 770,72 eur od 10.8.2013 do zaplatenia a zo sumy 156,08 eur od 17.8.2013 do zaplatenia.

Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. účinnej do 1.2.2013 Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10 c/ nar. vlády č. 87/1995 Prechodného ustanovenia k úprave účinnej od 1. februára 2013 Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Súd dodáva, že v zmysle prechodného a záverečného ustanovenia § 10c/ nar. vlády č. 87/1995 Z.z., keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá pred 1.2.2013, žalobkyňa by mala právo na úrok z omeškania vo výške 8,5 ročne - v čase omeškania s vrátením bezdôvodného obohatenia bola úroková sadzba určená ECB 0,5 % - zvýšená o 8 percentuálnych bodov je 8,5 % ročne. Žalobkyňa však požadovala úrok z omeškania len vo výške 5,5 % ročne, preto jej súd priznal úrok z omeškania len v požadovanej výške.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., tak, že žalobkyni ako účastníčke konania, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie práva proti žalovanému, ktorí úspech vo veci nemali. Trovy žalobkyne vo výške 342,90 eur predstavujú trovy

právneho zastúpenia a pozostávajú z I. odmeny 3 x 51,45 eur za tri úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za úkony prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., podanie návrhu na začatie konania zo dňa 26.8.2013 - § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., účasť na pojednávaní dňa 30.4.2014 - § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., II. náhrady výdavkov 2 x 7,81 eur k úkonom vykonaným v roku 2013 a 1 x 8,04 eur k úkonu vykonanému v roku 2014, a to podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., III. cestovných náhrad podľa § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách vo výške 57,69 eur - základná náhrada za cestu Košice - Stará Ľubovňa a späť 0,183 eur/km x 210 km, t.j. 38,43 eur a náhrada za spotrebované pohonné látky 210 km x 6,2 l/100 km x 1,479 eur/l, t.j. 19,26 eur, IV. náhrady za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 107,20 eur za 8 začatých polhodín cestou Košice - Stará Ľubovňa (100 min.) a späť (100 min.), t.j. 8 x 13,40 eur.

O súdnom poplatku súd rozhodol v zmysle zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Podľa § 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Žalobkyňa je zo zákona oslobodená od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zák. č. 71/1992 Zb., podľa ktorého od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu. Súd jej žalobe v plnom rozsahu vyhovel, preto v zmysle § 2 ods. 2 prvej vety zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch podľa výsledku konania je povinný zaplatiť súdny poplatok žalovaný, proti ktorému žaloba smerovala a ktorý bol v konaní neúspešný. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia uložil žalovanému zaplatiť súdny poplatok vo výške 55,50 eur v súlade s položkou č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. Základný poplatok sa platí z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba, a to podľa písm. a) z ceny predmetu konania 6 %, t.j. zo žalovanej sumy 926,80, čo je 55,50 eur, ktorý súd zaviazal zaplatiť žalovaného v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.